

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατεία μαράνασα, ἀθλήσει τὸ δεύτερον τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, ὦ Εὐδοκία θεομακάριστε, διὸ σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταις αὐλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ ἑκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνησας ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τὴ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χάριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσφθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη, καὶ νὺν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, μετὰ Μαρτύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τὴ συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα... Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἥλιου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον, χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θεαῖς φρυκτωρίαῖς, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἢ πανάμωμος, ἐκλαιε βοῶσα, Τὶ Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος τουτο λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Καταλιποῦσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ βίου, ἢ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι σοί, Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα, Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ ἀσώτους καθαίρων, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, τῶν δεινῶν ἀφλημάτων, ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοὶ προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω καγῶ, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Μετάνοιαν οὗ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης, τὴ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κύησασα, ἀνεβόα, Τὶ τὸ ξένον, ὁ ὀρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τὴ φωνή, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ

θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου ὑθείσάν σοί, Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω

Ὦδὴ α' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μονὸς ἐνδόξως δεδόξασται».

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτίσιν, Εὐδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ἦγρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία, ἀξίως κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον

Ἐλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης μὲ Πανάμωμε, ὁ ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, σαρκωθείς διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Ἦγλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἔνδοξε, κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον Εὐδοκία, ἀναφαίρετον εἵληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι.

Θεοτοκίον

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον, χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκροὺς ἐξανέστησας, ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνω, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ἤσχυνας, Εὐδοκία Ἰσαγγελε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς ἀπολογήσομαι, τῷ Κριτῇ ὁ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου, καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων, Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὁ Υἱός σου ἰλεῶς μοὶ γένηται, ἐπεὶ πᾶρ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐδέ κέκτημαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον,

θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἴμοι φίλατον τέκνον, Υἱὲ ποθεινότατε! Οἴμοι πῶς τοσοῦτον, ὄρᾶν στέρξω θέαμα! κόπτομαι τὰ σπλάγχνα τὴν καρδίαν Πιμπρῶμαι, Ἄλλ' ὃ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωρούμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οικονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Καλλονὴ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνθησας, ὠραιότητα κατάλληλον, πόνοις Εὐδοκία ἀπαστρέπτουσα.

Ἰεραῖς εἰσηγήσεσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Ἀπημαύρωσας ἅπασαν, πλάνης προσβολήν, φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὀδηγὸν ἔσχες Ἀρχάγγελον, θείας σοὶ ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πράϋνον, ἀμαρτίας μὲ τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν».

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκπλυθεῖσα λουτρῶ τοῦ Βαπτίσματος, ἡλίου πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖται, οὐ μάστιγες, οὐ ξεσμοὶ σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεοῦ χωρίσαι δεδύνηται.

Θεοτοκίον

Ἵλῶδους προσπαθείας μου ἄκανθαν, Θεοτόκε, φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θεῖαν γαστέρα σου.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λιπάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία, ἀνεδείχθης σεβάσμιε.

Ἀγάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν προτιμήσασα Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδοκία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανεθέου σαυτὴν.

Θεοτοκίον

Γαλήνης ἢ κυήσασα Χριστόν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἶ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι

- Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,
- Ἄλλ' αἶμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοὶ φέρει.
- Μαρτίου ἀμφὶ πρώτη ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

- Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,

- Θεῶ προσήλθεν ἔμπορος πανολβία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Στίχοι

- Θάλαμος ἢ θάλασσα νυμφικὸς γίνη,
- Ἀντωνίναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Χώνη τις ἢ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
- Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Οὐ καρτερῶν Σίλβεστρε θρησκεύειν πλάνην,
- Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Εἰς τουπίσω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
- Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλώνι ποτέ, τὴ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ὡς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα τοῦ ψυχοφθόρου σαφῶς, εὐχή τοὺς τεθνεώτας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναὸς τῆς ἀμαρτίας, προὑπάρξασα Μάρτυς σαυτὴν καθήρας Θεῶ, ναὸν ἡγιασμένον, ἐνάρετον δεικνύσα, Καλλιμάρτυς κραυγάζουσα, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀσκήσεως ἰδρωσι, πιανθεῖσα ἐλαία ὄφθης κατάκαρπος, ἀθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λύθρῳ Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες, Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Συντριβέντα κακία, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις καταβριθόμενον, Ἄμνὸν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου, ἢ κυήσασα Δέσποινα, ἐπικρατείας αὐτῶν, Παρθένε, τήρησόν με.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀὔλον πῦρ σοὶ ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις, θεῖος ἄνθραξ Πάνσεμνε ὑπάρχων, ἐφλεξε τυράννους, ἀλώβητον τηρῶν σε.

Ἰδρώτων θεῖων τὰς ἀμοιβὰς Εὐδοκία, ἰαμάτων εἴληφας πλημμύρας, νόσους θανατοῦσα, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μου, Θεοτόκε ζώωσον, ζωὴν γάρ, μόνη ἀπειράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἄγνη, σὺν Ἄσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Ἐλύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία, καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς τὸν Θεόν, διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁσίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας, θαυματουργὸς Εὐδοκία, δειχθεῖσα ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ὡς θεῖαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχω Μητρόθεε, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων ἐκλυτρωθῆναί με.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.